

Collegial = Tidende for Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

No. 42. Den 16de Octbr. 1813.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede er Redacteur, Forlagger og Udgiver af denne
Tidende:

Peter Johan Monrad,

Conferentsraad og Deputeret i det danske Cancellies

Instruction,

hvorefter Hs. Majestæt allernaadigst vil at Stads-
physikus i Kjøbenhavn sig, indtil videre, skal
rette og forholde.

§. 1. Stadsphysikus skal paasee alt, hvad der horer
til at bevare og befordre Stadsens Indvaaneres Sund-
hed. Saasnart han faaer Kundskab eller Formod-
ning om noget for Sundheden skadeligt, enten i
private eller offentlige Huse og Stiftelser, skal han,
naar det er af den Beskaffenhed, at det kan blive en
Gjenstand for Medicinalpolitiet, hos vedkommende
Dorighed, Direction eller Foresatte forlange fornøden
Undersøgelse anstillet, og, efter Overlæg med den
executive Magt, bringe de fornødne Foranstaltninger
i Forslag.

§. 2.

§. 2. De Forslag, han maatte finde sig anlediget til at affatte, være sig enten Sundhedspolitiets Forbedring, eller nogen anden Deel hans Embede vedkommende, har han at indsende til Bort Sundheds Collegium i Kjøbenhavn. Til samme Collegium har han ogsaa at henvende sig, naar han in quæstionibus artis maatte have nogen Tvivl. Men, dersom han i Udførelsen af sit Embede skulde behøve Assistance, da har han derom at henvende sig til den executive Magt.

§. 3. Naar hidfige epidemiske Sygdomme vise sig i Staden eller paa dens Grund, skal han, efter Overlæg med Stadens Politimester og øvrige Vedkommende, foreslaae og udføre de Foranstaltninger, som til flige Sygdommes Standsning og Udbryddelse eragtes fornødne. Bliver en saadan bekjendt Epidemie paa en usædvanlig Maade overhaandtagende og haardnakket, eller og en ualmindelig og pestagtig Epidemie udbryder, har han uophødeligen at gjøre Indberetning til Bort Sundheds-Collegium saavel om Sygdommens Beskaffenhed og de formodede Aarsager til Samme, som og om de Midler, der allerede ere anvendte eller kunne anvendes til at standse og udbrydde den.

Naar Epidemie indtræffer, bør han desuden i de offentlige Tidender betimeligen gjøre Almuen opmærksom paa de bedste Forebyggelsesmidler, samt paa diætetiske Feil.

§. 4. Skulde det forebringes Stadsphysikus, at Koppesygdom har yttret sig i hans Embedskreds, da er det hans Pligt uden mindste Ophold at forskaffe sig Kundskab, om saadan Sygdom virkeligen er Smaakopper. Finder han da, at dette er Tilfældet, har han strax at henvende sig til Politimesteren, for at Forordningerne af 17de April 1782 og 3die April 1810, samt Cancellie-Placaten af 19de April 1805 kunne blive satte i Execution. I øvrigt bør Stadsphysikus med al Glid søge at fremme Vaccinationen i sin Embedskreds.

§. 5. For at han kan vide, hvo der til Praxis er autoriseret, bør han forskaffe sig den, efter Bort Sundheds Collegiums Foranstaltning, trykte Liste over autoriserede Læger i Danmark; ligesom ham og fra bemældte Collegium Tid efter anden vil blive meddeelt Navnene paa dem, som herøfter til Praxis vorde autoriserede. Det er hans Pligt at vaage over, at Quaksalvere, de saa kaldte kloge Folk og overhovedet enhver, der ikke har faaet Tilladelse til at udøve een eller anden Deel af Lægevidensskaben, ikke besatter sig med Curer, eller forordner Lægemedler for indvortes eller udvortes Sygdomme. For endmere at kunne have Leilighed til at opdage slige Quaksalvere, skal han være berettiget til af Apothekerne at forlange sig tilstillet de Recepter, som Uberettigede maatte have skrevet, og som Apothekerne i det Diemed bør holde tilbage. Naar han i øvrigt forlanger Action anlagt
mod

mod nogen for Quakksalverie, er han befriet for personligt Møde i Retten, imod at han skriftligen erklærer, at han ingen videre Oplysning kan meddele end den hans Klage indeholder. Af den i saadan Sag passerede Dom bør Retten, paa hans Forlangende, meddele ham en Udskrift paa ustemplet Papiir og uden Betaling.

§. 6. Han bør sørge for, at Fædtingsanstalterne for tilsyneladende Livløse ere i god og brugbar Stand. Hvor han selv kan være tilstede ved saadan ulykkelig Hændelse, bør han stræbe, saavidt muligt, at tilvejebringe den hastigste og virksomste Hjælp. Til Videnskabens Fremme er det ham tilladt, naar al Hjælp har været frugtesløs, at obducere de i Lighuset ved Langebroe henlagte Lig.

§. 7. Det paaligger ham, efter Cancellieplacat af 21de Mai 1811, at syne og udstede Attest om Lig af den jødiske Religions Bekjendere, i de Tilfælde og imod den Betaling, som bemældte Placat fastsætter. Skulde nogen anden privat Mand forlange noget Lig synet, for at forvisSES om, at Mennesket er dødt, er han forpligtet at foretage saadant Syn, i det mindste for samme Betaling, som i nysnævnte Placat er bestemt.

§. 8. Stadsphysikus bør besørge og selv være tilstede ved alle legale Obductionsforretninger, som requireres i det ham anbetroede Physikat, naar ikke hans betimelige Møde formeddels ufædvanlige Omstænd-

stændigheder bliver umuelig. Til at foretage Obductionen, requirerer han een, eller hvis mueligt er, tvende, examinerede Chirurg, dog ikke den, der har havt den, der skal obducere, under Cuur i hans dødelige Sygdom. Obductionen lader Stadsphysikus Chirurgen foretage i Overværelse af Rettens Middel, Gjærningsmanden, naar denne, i Tilfælde af Vold eller Drab, er tilstede, samt den Læge, der har betjent Obducenten i Dennes sidste Sygdom. Stadsphysikus bør derved nøie have Tilsyn med, at alle Legemets Dele, efter Omstændighederne, blive undersøgte, og at der ikke, ved uagtsom Section, skee saadanne Læsioner, som kunde gjøre visum repertum tvivlsomt.

Naar Gift formodes at være Aarsag til Døden, bør Stadsphysikus ei alene nøie examinere læsionem ventriculi & intestinorum, men ogsaa contenta ventriculi, og alle øvrige Dele, hvori Giften mueligen kunde være anbragt, og ved bekjendte videnskabelige Forsøg forviise sig om Giftens Tilværelse og Beskaffenhed. I sidstnævnte Diemed maa han, hvis han finder det fornødent, tilkalde en bekjendt Chemikus. Kan den chemiske Undersøgelse ikke iværksættes paa selve Stedet enten under eller strax efter Obductionen, bør de forefundne mistænkelige Substantier opbevares i et reent Kar, som vel tilproppes eller tilbindes med Blære, og forsegles af Stadsphysikus og øvrige Vedkommende. Naar den videre chemiske Undersøgelse iværksættes, hvilket bør skee saasnart mueligt, tilsiges
alle

alle Bedkommende, i hvis Overbærelse Karret atter aabnes. Hvad der af det giftige Contentum, efter anstillet Prøve, er tilovers, skal strax optages i et passende Kar, og med Stadsphysici og Obducentens Segl forsynes, for derefter at fremstilles i Retten. Det bør strax af Obducenterne nedskrives, hvorledes Alt ved Obductionen forefindes, og intet deri senere forandres, udslættes eller raderes. Bedkommende, som ere tilstede, bør med deres Underskrift attestere Rigtigheden. Skulde nogen af de tiltagne Chirurger ikke være enig med Stadsphysikus, afgiver han sin særskilte Obductions Beretning. Den passerede Obductions Beskrivelse bør nøiagtigen følges i visum repertum, og af Samme atter uddrages Conclussionen, hvorefter den, forsynet med de tilstedeværende Læges Kyndiges Paategning, strax bør indsendes til vedkommende Sted.

Skulde Stadsphysikus i noget betydeligt Tilfælde, især hvor der kan blive Spørgsmaal om Anvendelse af Livsstraf, finde Sagen tvivlsom, bør han indsende sin Beretning til Bort Sundheds Collegium, hvilket atter fremsender den til Retten, ledsaget med sin Betænkning.

I øvrigt skal Stadsphysikus bruge al muelig Forsigtighed ved at syne og aabne Cadavera; ligesom han og med yderste Baersomhed, dog i et tydeligt og forstaaeligt Sprog, bør affatte sin derom udstedende Attest, den han ikke bør støtte paa andet end rene og klare Data.

§. 9. Da det er af Bigtighed at den veneriske Sygdom standses, bør han være betænkt paa og for Bedkommende foreslaae de i saa Henseende nødvendige Foranstaltninger; ligesom han og i Forening med Politimesteren bør, saavidt mueligt, fremme Sammes Iværksættelse.

§. 10. Han bør, saavidt mueligt, søge at hindre alt, hvorved Lusten kan bedærvs, og paaasee, at Vandet holdes reent og sundt. Han skal have et vaaget Die med Kornvarer, der angives som havereede eller paa anden Maade bedærvede. Overhovedet henhøre alle Slags Epise og Drikkevarer, som falholdes, under hans Opsyn; han bør, saavidt mueligt, sørge for deres sunde Bessaffenhed, og aftale det Fornødne desangaaende med Politimesteren.

(Slutningen følger i næste No.)

Rovgivninger.

Forordning for Kongeriget Danmark.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark og Norge ic., gjøre vitterligt. Da de ved allerhøiest Resolution af 29de Dec. 1800 anordnede og ved Kammer-Placat af 31te næstefter bekjendtgjorte Bestemmelser, betræffende løsgaaende Bædere, ere befundne ei længere at være tilstrækkelige til at afværge den Hindring, som ved slige Bædere lægges i Veien for Faare-Viens Forbedring, saa ville Vi herved allernaadigst have bemældte Bestemmelser

ophæ-

ophævede og berimod for Bort Rige Danmark anord-
ne og befale, som følger.

1) Enhver skal være berettiget til at paagribe løsgaaende Bædere, hvad enten de ere gamle Bædere eller Bæderlam, saavel paa sin egen Lod, som paa fælleds Græsgang, hvormed han har Dpshn, eller hvori han er lodtagen, være sig som Lodseier, Fæster, Forpagter eller Græsgangseier, og saa videre, og lig-
geledes paa Kvret.

2) Naar en Bæder efter foregaaende §. 1 opta-
ges, skal dens Eier første Gang betale i Mulet Vær-
dien af 1 Tonde Havre efter den da sidst satte Capi-
telstart, hvilken Mulet hver Gang, samme Bæder
siden optages, forøges med 1 Tonde Havre, som lige-
ledes betales efter den da sidst satte Capitelstart.
Heraf erholder Paagriberen 4 Rigsbankskillings Nav-
neværdie i Optagelses-Penge, hvorhos Eieren bliver
pligtig at erstatte ham den paa Hegn og Sæd muelti-
gen forarsagede Skade, saavelsom de paa Optagelsen
medgaaede Omkostninger, efter Loven og Anordnin-
gerne. Resten af Mulden indbetales ufortøvet i
Sognets Fattigkasse.

3) Desuden skal den optagne Bæder første
Gang, den paagribes, mærkes med et Stykkes Affik-
relse af venstre Dre, og hver Gang, den siden paa-
gribes, med en Split i det affumpede Dre.

4) Vil Eieren lade Bæderen gilde, imedens den
endnu er i Paagriberens Børge, bortfalder den i

§. 2 bestemte Mulet, og Eieren bliver da ikkun pligtig til at erstatte den af Bæderen paa Hegn og Gæd forarsagede Skade, samt at betale Paagriberens 4 Rigsbankstilling Navneværdie i Optagelses-Penge, Skierelønnen, saavelsom de øvrige ved Optagelsen og Gildningen foranledigede Omkostninger. Skulde den gilde Bæder døe, imedens den er i Paagriberens Bærg, da bliver det Eieren Tab.

5) Dersom Eieren til den optagne Bæder ikke vides, skal den, som optog Samme, inden 24 Timers Forløb anmeldte Optagelsen for Stedets Sognefoged, som derpaa lader ved de i Forordningen af 29de Oct. 1794, §. 17, ommældte Synsmænd tapere Bæderen og paafølgende Søndag ved Kirkestævne bekendtgjøre i alle, ei over $\frac{1}{2}$ Miil fraliggende, Sogne, hvilken Bæder der er paagreben, hvorpaa den, saafremt Eieren ikke forinden næste Onsdag indfinder sig, bortselges ved offentlig Auction imod contant Betaling.

6) Vil Eieren ikke strax indløse den optagne Bæder, naar dens Optagelse er ham bekendtgjort, eller nægter han at betale Omkostningerne ved Bæderens Gildning, med videre, da berettes Saadant til Sognefogden, som bortselger den ved offentlig Auction imod contant Betaling, efterat han, i Overeensstemmelse med foregaaende §. 5, ved Kirkestævne har ladet Saadant bekendtgjøre.

7) I begge disse i §. §. 5 og 6 nævnte Tilfælde erholder Sognefogden 1 Rigsbankdaler Navneværdie

værdie for sin Umag og desuden 8 Rigsbankffilling af hver Rigsbankvæler af Auktions-Beløbet. Af Resten udredes de øvrige ved Optagelsen medgaaede Omkostninger og den paa Hejn og Sæd forarsagede Skades Erstatning til Paagriberen, saavelsom den i §. 2 befalede Mulet. Det derefter Overblevne deposeres i Cognets Fattigkasse, af hvilken Eieren, saafremt han inden Aar og Dags Forløb mælder sig, kan erholde Samme udbetalt, hvorimod det i andet Fald uddeles blandt Cognets Fattige.

Hvorefter de Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette. Givet paa Vort Slot Frederiksberg, den 24de September 1813.

Under Vor Kongelige Haand og Seigl.

F R E D E R I K R.

(L. S.)

Reventlow.

Moltke. Wormskiold. M. v. Essen.

A. W. Moltke. Vorndran.

Kongslew.

Placat for Norge.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark og Norge &c., gjøre vitterligt. For at fremme og opmuntre Indførselen af Levnetsmidler til Vort Rige Norge, ville Vi allernaadigst for-

forunde Skippere og Mandſkab paa Fartøier, ſom indføre Korn- og Fødevarer, ſamt Brændeviin til Norge, følgende Præmie for hver Commercelæſt af Skibets Drægtighed, ſom dermed er beſtuet,

	naar Ladningen kommer i ubefſta- diget Tilſtand.	naar Ladningen kommer i beſta- diget Tilſtand.
til Trondhjems Stift	30 Rbdlr. N. B. pr. Com. Læſt.	20 Rbdlr. N. B. pr. Com. Læſt.
til Bergens .	24 — —	16 — —
til Chriſtiania eller Chriſtians. Stifter	20 — —	13 $\frac{1}{3}$ — —

Denne Belønning ſkal deles ſaaledes, at Skip-
peren faaer $2\frac{1}{2}$ Deel, Styrmanden $1\frac{1}{2}$ Deel, og de
Dvrigे af Beſætningen hver 1 Deel, men, hvor ingen
Styrmand er, faaer Skipperen 2 Dele, og de Dvrigे
af Beſætningen hver 1 Deel.

Andre for Indførelſe af Levnetsmidler til Norge
tilſtaaede Præmier ophøre.

Dette til Enhvers Efterretning.

Givet paa Vort Kongelige Slot Frederiksberg,
den 30te Septbr. 1813.

Under Vort Kongelige Haand og Seigl.

FREDERIK R.

(L. S.)

Moltke.

Oldenburg. Stoud. Schleyer.

Thonning.

Pla-

Placat.

Hs. Majestæt Kongen har under 16de bennes allernaadigst befalet, at det ved Placat af 19de Oktob. 1811 kundgjorte og hidtil bestaaende Forbud mod danske Bankseblers Forsendelse til Stæder i Hertugdømmene sydligere end Hadersleben og Løndern, skal for Fremtiden og indtil videre være ophævet, dog saaledes, at saadan Forsendelse, under de hidtil gjældende Straffebestemmelser, ikke maa skee paa anden Maade, end med Pakkeposten; hvorhos det tillige allernaadigst er fastsat, at alle Pengebreve uden Undtagelse, som forsendes fra Stæder i Kongeriget Danmark til Stæder i Hertugdømmerne, skulle herefter afgaae ufrankerede, og Portoen deraf først erlægges paa Bestemmelsesstedet i Hertugdømmene i den der-gjældende Mynt. Hvad de fra Hertugdømmerne til Stæder i Kongeriget Danmark forsendende Penge i danske Banksebler angaar, da vdbbliver den desangaaende fastsatte Bestemmelse, hvorefter de skulle frankeres til Grændsestedet i Danmark, men ogsaa kunne paa Afgangsstedet betales direkte til Bestemmelsesstedet i Danmark. Hvilken allerhøieste Befaling herved kundgjøres til alle Bedkommendes Efterretning og allerunderdanigste Efterlevelse.

Generalpost-Directionen, den 24de Sept. 1813.

Placat.

Paa Generalpostdirectionens Forestilling har Hs. Majestæt Kongen ved allerhøieste Resolution af

15de May d. A. atternaadigst behaget at bifalde, at der, istedet for at Brev- og Pakkepostisager til og fra Denne Føhr og Amrum hidtil ere blevne befordrede til og fra Husum ved et eget Bux, imod at Postmesteren i Wyck har oppebaaret visse Postpenge for flige Brev- og Pakkepostisagers Befordring mellem dette Sted og Husum, maa oprettes i Wyck et Hoved- og Regnskabsførende Postkontoir saavel for Brev- som Pakkeposten, i hvis Følge den hidtil mellem Den Føhr og Husum værende Befordring ophører, og for Fremtiden henlægges til Bredstedt, samt Postpengene dets fra til Wyck fastsættes i Overeensstemmelse med Grundfætningerne i Brevpostartien af 4de Dec. 1811 med Hensyn til Afstanden mellem disse tvende Stæder.

Isølge denne Forandring fastsættes, da Afstanden mellem Bredstedt og Wyck er 5 Mile, følgende Miletal og Tægt for et enkelt Brev imellem

W y c k

W y c k

og	Mile.	Rbs.	og	Mile.	Rbs.
Aalborg .	53 $\frac{3}{4}$	35	Christianfeldt	20 $\frac{3}{4}$	19
Aarhuus .	37 $\frac{3}{4}$	29	Ebeltoft . .	—	35
Altona .	30 $\frac{3}{4}$	22	Ekernsørde .	17 $\frac{1}{2}$	16
Apenrade .	14 $\frac{1}{2}$	16	Elmsborn .	27 $\frac{1}{2}$	19
Arensburg .	31 $\frac{1}{4}$	22	Eutin . .	27	22
Grønskjøbing	43 $\frac{1}{2}$	29	Faaborg . .	36 $\frac{1}{2}$	26
Assens . .	30	19	Klabstrand .	65 $\frac{1}{4}$	42
Bogense . .	—	26	Klensburg .	10	13
Bramstedt .	25 $\frac{1}{4}$	19	Frederiksborg	59 $\frac{1}{2}$	35
Bredstedt .	5	6	Friderichsstadt	20	13
Burg . . .	31 $\frac{1}{2}$	22	Fridericia .	25 $\frac{3}{4}$	22
Cappeln . .	18 $\frac{1}{2}$	22	Glücksstadt .	26 $\frac{1}{4}$	19

W y c k		W y c k	
og	Mile. Mpp.	og	Mile. Mpp.
Glenaae . . .	— 35	Odense . . .	31 $\frac{1}{2}$ 22
Hadersleben . .	18 $\frac{3}{4}$ 19	Oldenburg . .	28 22
Hals . . .	— 38	Oldeslohe . . .	28 $\frac{1}{4}$ 22
Heide . . .	23 16	Pinnenberg . .	29 $\frac{3}{4}$ 22
Heiligenhafen . .	29 $\frac{1}{2}$ 22	Plöen . . .	25 19
Helsingør . . .	59 $\frac{1}{2}$ 38	Præstøe . . .	64 $\frac{1}{2}$ 35
Hirsholm . . .	56 $\frac{1}{2}$ 35	Preeg . . .	23 19
Hjørring . . .	60 $\frac{1}{4}$ 38	Randers . . .	43 32
Hobroe . . .	46 $\frac{3}{4}$ 32	Rendsburg . . .	18 $\frac{1}{4}$ 16
Holbek . . .	53 $\frac{1}{2}$ 35	Ribe . . .	24 $\frac{3}{4}$ 22
Holstebro . . .	— 32	Ringkjøbing . .	— 29
Horsens . . .	30 $\frac{3}{4}$ 26	Ringsted . . .	45 $\frac{1}{2}$ 32
Husum . . .	7 13	Roeskilde . . .	40 $\frac{1}{2}$ 32
Igehoe . . .	24 $\frac{1}{4}$ 19	Rødbye . . .	76 42
Kallundborg . . .	59 $\frac{1}{2}$ 38	Rudkjøbing . . .	43 $\frac{1}{2}$ 29
Kellinghusen . .	26 19	Sarkkjøbing . . .	73 42
Kiel . . .	21 19	Slesvig . . .	14 $\frac{1}{2}$ 16
Kjøbenhavn . . .	53 $\frac{1}{2}$ 35	Segeberg . . .	26 $\frac{1}{4}$ 19
Kjøge . . .	58 $\frac{1}{2}$ 32	Skagen . . .	— 45
Kolding . . .	22 $\frac{3}{4}$ 19	Skanderborg . .	34 $\frac{1}{2}$ 32
Korsør . . .	39 $\frac{1}{2}$ 29	Slagelse . . .	41 $\frac{1}{2}$ 29
Lemvig . . .	— 32	Sønderborg . . .	15 16
Litjenburg . . .	25 19	Sorø . . .	43 $\frac{1}{2}$ 29
Lunden . . .	21 13	Stege . . .	70 38
Lynghø . . .	55 35	Storkølsdorf . .	30 22
Marieboe . . .	74 $\frac{1}{4}$ 42	Stubbebjerg . . .	70 $\frac{1}{2}$ 38
Meldorf . . .	24 $\frac{1}{2}$ 16	Svendsborg . . .	40 $\frac{1}{2}$ 29
Middelfart . . .	25 $\frac{1}{2}$ 26	Tæby . . .	— 45
Makskou . . .	78 $\frac{1}{4}$ 42	Tøndern . . .	16 16
Nestved . . .	48 $\frac{1}{2}$ 32	Tønningen . . .	22 13
Neumünster . . .	22 $\frac{3}{4}$ 19	Ulzburg . . .	27 $\frac{1}{4}$ 22
Neustadt . . .	29 22	Wandsbeck . . .	31 $\frac{1}{2}$ 22
Nordburg . . .	18 19	Warde . . .	— 26
Nordtorf . . .	20 $\frac{3}{4}$ 19	Weile . . .	26 $\frac{3}{4}$ 22
Nyborg . . .	35 $\frac{1}{2}$ 26	Wiborg . . .	49 35
Nykjøbing p. Falst	71 38	Wordingborg . .	56 $\frac{3}{4}$ 38
Nysted . . .	73 42		

Efter denne Placat, som træder i Kraft den 1ste Dec. næstkommende, udgaaer Wyck af den i Brevepostarten af 28de Martii 1801 3die §. No. 3 indeholdte Fortegnelse over de Steder, hvortil Breve med Posten ikke ligesom kunne betales, hvorimod Samme nu henhører til de i bemældte Brevepostart 1ste §. No. 2 benævnte Stæder, imellem hvilke Breve befordres for Postassens Regning, og, vorder foruden denne Tært, Placaten af 4de Dec. 1811 i alle øvrige Dele udvidet til Wyck, ligesom Pakkepostarten af 23de Febr. 1788, tilligemed de øvrige for Pakkeposten gjældende Anordninger og Bestemmelser, blive fra 1ste Dec. af at anvende paa Wyck.

Hvilket saaledes til alle Vedkommendes Efterretning og Efterlevelse bekendtgjøres.

Generalpost-Direktionen, den 21de Septbr. 1813.

Blandede Efterretninger.

Hos Cancelliet er forespurgt, om en Creditor kunde være berettiget til, sidstafvigte 11te Juni Termin at vægre sig for at imedtage en til ham udstedt Obligation betalt, uagtet Obligationen efter sit Indhold lovlig i 11te Decbr. Termin f. A. var bleven ham op sagt til Udbetaling, Op sigelsen af ham udtrykkelig vedtaget, og uagtet Obligationens paalydende Sum blev ham tilbudet i Røpøge efter Om skrivnings forholdet med paalydende Renter, eller om Debitor, for at conservere sin Ret til Udbetaling efterat Tid. af 5te Jan. d. A. var publiceret, skulde paa ny have til

Ejendegivet at han vilde betale. Collegiet har derpaa svaret, at det efter Sammes Skjonneude følger af alterhøistbemældte Frd. §. 30., at Debitor var berettiget til at betale efter den forud passerede Opsigelse, efterdi det Lovsted, forsaavidt Gjetden ipso jure var forfalden (hvormed det Tilfælde, at Capitalen alt forud var opslagt, aldeles maa staa ved Siden) ikke paalagde Debitor forud at underrette Creditor om, at han agtede til bestemt Tid at udbetale, men overlod det til Debitor at afvente Tiden. Da Creditor saaledes formeentlig burde have modtaget Pengene, da de lovliggen tilbødes ham sidstafvigte Termin, saa kan Frd. af 14 Septbr. sidst. ikke komme ham tilgode. I Dyrigt vil det afhænge af Bedkommende at lade denne Objection afgjøre ved Domstolen, saafremt de maatte ønske Saadant.

Pedige Embeder.

Under det danske Cancellie: Sognekalbet i Frederikshald Kjøbstad, 426 Rbdlr. Byensæsets Sognekalb i Trondhjems Stift, 400 Rbdlr.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 3 Octbr. er Bogholberen ved Extras og Rangskat-Contoiret i Kjøbenhavn, Kammerraad L. Drog, udnævnt til virkelig Justitsraad. Den 5te Cand. juris H. S. Blom til Virkedommer og Skriver ved Grevskaabets Mukadels Birk i den derfra, efter Ansøgning, i Naade entledigede W. Ribers Sted.